

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 7. Conventus cum Nunciis Alexandri III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Pontificibus ejus Successoribus usque ad *Sæcul. XII.*
 Alexandrum III. defensa, illustris. *A. C. 1169.*

§. VII.

Conventus cum Nunciis Alexandri III.

Cum Rex Angliæ in Normanniam rediisset, ac Nuncii Gratianus & Vivianus quoque in illam provinciam se contulissent, vigesima quarta Augusti in vigilia S. Bartholomæi Domfrontium pervenerunt, ubi eos hac ipsa Vespera Rex a venatione rediens, ante fores ipsorum hospitii, priusquam ad suum pergeret, ex equo desiliens, reverenter salutavit. *3. ep. 6.*

Ubi altera die illuxit, Rex iterum ad diversorium Nunciorum venit, & secum in conclave Episcopos Sagiensem & Rhedonensem intrare jubet. Post non longam moram Joannes quoque Decanus Saresberiensis & duo Archidiaconi Renaldus Saresberiensis ac Rudolphus Landavanus accersuntur. In illo loco usque ad horam nonam fuerunt, jam mansuete sermonem conferentes, jam magno clamore jurgantes. Nuncii Regi epistolam Papæ reddiderunt, quam cum legisset, in Archiepiscopum Cantuariensem invehit cœpit, sicut antea coram Guilielmo & Ottone Cardinalibus. Ubi deinde ad illam epistolæ partem oculos conjecit, ubi Pontifex ipsi injungebat, cum hoc Præsule in gratiam redire, alii- *ep. 27.*

Sup. Lib. LXXL §. 45.

Hist. Eccles. Tom. XVII. Tt qua-

Sæcul. XII.
A.C. 1169.
quatenus consensit, dixitque se suos hac super re ad consilium vocaturos. Petiti autem, ut prius excommunicati absolventur; & Legati responderunt, mandata se accepisse a Pontifice, curandi, ut excommunicati absolventur duabus adjectis conditionibus: Si jurejurando promitterent, se omnia, quæ Archiepiscopo Cantuariensi ejusque fautoribus abstulissent, ante Festum S. Michaelis, nisi secundo excommunicationis censura innodari vellent, esse reddituros, atque etiam si concordia intra eandem præstitutam diem revocata fuisset.

3. ep. 37.

ep. 6.

Henricus Rex
Angliæ.

Offendebatur Rex, quod hujusmodi juramentum ab excommunicatis exigetur; hinc, paulo ante quam sol occideret, fores petiit iratus, & multa de Pontifice conquerens dixit, nunquam se amplius quibuscunque ejus admonitionibus aures daturum. Tumque adjecit: *Quam vere Deus me videt, alio via me ipsum ab his jurgiis & Romanorum fastu liberabo.* Cui Gratianus respondit: *Domine! noli in minas erumpere, quas non pertimescimus, ex Curia enim venimus, quæ Imperatoribus Regibusque imperare solet.* Tunc autem Rex omnes Barones, Monachos candidos, id est Cistercienses, qui aderant, ac ferme cunctos Sacelli sui Clericos advocatos, rogavit, ut suo tempore & loco testes sibi

sibi essent, quanta ad Archiepiscopum restituendum & pacem stabiliendam obtulisset. Tandem aliquantulum mitior, cum abiret, Nunciis promisit, ipsos intra octiduum responsum certum & constans accepturos.

Sæcul. XII.
A. C. 1169.

Ergo ultima die Augusti iterum Conventus Bajocis celebratur, cui Archiepiscopi Rotomagensis & Burdegalensis omnesque Normanniæ Episcopi intererant. Nuncii Papæ epistolam Regi offerunt, in qua rogabat, ut Archiepiscopum restitueret. Tumque Rex, postquam, ut solebat, contra hunc Præsulem multas querelas effudisset, addidit: *Sz viro huic reconcilior, multum mihi profecto debet Papa.* Sed obstinate petebat, ut Nuncii Clericos nullo exacto juramento absolverent; quod cum illi constanter denegarent, ad equum suum, tanquam conscensurus, respexit Rex, & nihil propius fuit, quam ut jam tunc Conventus re infecta solveretur. Tandem id precibus Episcoporum dandum esse Nunciis visum est, Rexque Thomæ, omnibusque, qui ipsius causa e Regno excefferant, reditum concessit. Tum petiit, ut Legati in Angliam navigarent, aut saltem ipsorum alter illo deveheretur, ac excommunicatos ibidem existentes absolveret; idque Legatis recusantibus recessit concitatissimus, dicens:

Tt 2

cens:

Sæcul. XII. cens: *Facite, quidquid lubuerit; ego*
 A.C. 1169. *vos & excommunicationis vestrae fulmina*
nec pili facio. Sed postea sibi iterum
 redditus ait: *Rem magnam concedere*
oportet in gratiam Papæ Domini & Patri
nostri. Quare Archiepiscopatum & pa-
cem meam Thomæ reddo, cunctisque illis,
qui ob ejus causam extra Regnum ver-
santur. His Nunciis cunctique præsentibus
 Gratias Deo dixerunt.

ep. 27.

Altera die, prima Septembris, circa
 meridiem iterum convenitur, & post-
 quam diu de juramento ab excommuni-
 catis præstando disputatum, statuitur,
 tribus, qui præsentibus erant, super Evan-
 gelia jurandum esse, quod Nunciorum
 mandata executuri essent. Tum Epi-
 scopis committitur provincia conscri-
 bendi conditiones pacis, a Rege con-
 cessæ. Postquam vero tres illi excom-
 municati a censura absoluti fuere, Rex
 Transactionis voces mutavit, voluit-
 que ut apponeretur Clausula: *Salva*
Regni sui Dignitate, quam adjici Gra-
 tianus nunquam se passurum respondit.

§. VIII.

Conventus Cadomensis.

Ita tunc hora noctis tertia discessum, &
 alter conventus Cadomi octava die
 post Nativitatem S. Mariæ indictus. Ceter-
 um Gratianus illam Clausulam ideo re-
 jiciebat,